

Nanebovstúpenie Pána C

Hľa, ja zošlem na vás toho, ktorého prisľúbil môj Otec. Budete vystrojení mocou z výsosti. (porov. Lk 24,49)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 1, 1-11

Milý Teofil, v prvej knihe som rozprával o všetkom, čo Ježiš robil a učil až do dňa, keď dal skrze Ducha Svätého príkazy svojim apoštolom, ktorých si vyvolil, a vzatý bol do neba. Po svojom umučení im poskytol mnoho dôkazov, že je živý: štyridsať dní sa im zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve.

A keď s nimi jedol, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie, "o ktorom ste" – povedal – "odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým." A zhromaždení sa ho pýtali: "Pane, teraz už obnovíš kráľovstvo Izraela?" On im však povedal: "Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle; to Otec ponechal svojej moci, ale dostanete silu Ducha Svätého, ktorý na vás zostúpi a budete mi svedkami v Jeruzaleme a v celom Judsku i v Samarii až po kraj sveta."

Keď to povedal, pred ich očami vystúpil a oblak im ho vzal z očí. A keď uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu zastali pri nich dvaja mužovia v bielom odeve a povedali: "Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, vráti sa tak, ako ste ho videli odchádzať do neba."

Druhé čítanie

List Efézanom 1, 17-23

Bratia a sestry, nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali.

Nech osvieti oči vašej mysle, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povoláva, aké je bohatstvo a sláva jeho dedičstva, určeného svätým, a aká nesmierne veľká je jeho moc, ktorá sa na nás veriacich prejavuje pôsobením jeho sily.

Túto moc zjavil v Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a v nebi si ho posadil po svojej pravici, nad všetky Kniežatstvá a Mocnosti, nad všetky Sily a Panstvá a nad každé iné meno, ktoré možno vysloviť nielen v tomto, ale aj v budúcom veku.

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Napísané je, že Kristus bude trpieť a na tretí deň vstane z mŕtvych; v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc Jeruzalemom, ohlasovať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami.

Hľa, ja zošlem na vás toho, ktorého prisľúbil môj Otec. Zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou zhora!"

Potom ich vyviedol až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. A kým ich žehnal, vzdal'oval sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali. Potom sa s veľkou radosťou vrátili do Jeruzalema. A stále boli v chráme a velebili Boha.

Na zamyslenie

Oslavovanie Veľkej noci v Cirkvi trvá 50 dní. To preto aby sme stále viac vládli nad svojim životom. Veľkonočné obdobie vrcholí v dvoch sviatkoch – Nanebovstúpenie Pána a Turíce. Nanebovstúpenie Pána – zmŕtvychvstalý Kristus zmizol pred očami svojich, aby takto súčasne vznikla nová forma vzťahu – vzťah, ktorý je veľmi silný, idúci do hĺbky. Vzťah, ktorý Ním vyplňa všetko novou, neočakávanou formou.

Nanebovstúpenie Pána je výzvou pre učeníkov – zanechať im už známu formu Jeho prítomnosti, zdánlivo Ho stratiť a napriek tomu vzchopiť k odvahe pripustiť novú, im ešte neznámu formu vzťahu. Jeho neviditeľná prítomnosť dosahuje teraz hĺbku, ktorú by mu jeho pozemské Telo nikdy neumožnilo.

Najprv je však deň Nanebovstúpenia Pána smútočným dňom – deň, v ktorom je potrebné pustiť Ježiša a prijať samotu. Je to smútok, ktorý sa odzrkadľuje v mnohých lúčeniach, v mnohých skúsenostiach bytia opusteným v našom živote. Kráčať novou cestou môžeme iba vďaka zanechaniu. Iba tak môžeme vytvoriť priestor pre novú skutočnosť, iba tak prežijeme rast, zosilnenie, dozrievanie. Bez rozlúčenia by sme zostali nedospelí, závislí. Lúčenie z nás robí – ak sa odvážime skutočne prejsť cez to so všetkou bolesťou – ľudí dospelých. Ježiš nielen tieto kroky od nás vyžaduje, ale nám aj dôveruje: "Budete mi svedkami ... až po samý kraj zeme". Keď sme dobre prežili to lúčenie, ak sme sa vzdali očakávania naplnenia našich túžob vonkajšími vecami, okolnosťami, ľuďmi ..., ak sme dosiahli prostredníctvom skúsenosti našej vnútornej prázdnoty a nedostatku priestoru pokoj, tak sme potom prežili Nanebovstúpenie Pána a dosiahli sme Turíce. Potom sme otvorení a dostatočne voľní, aby nás mohol Boží Duch naplniť svojimi darmi.

Je to ťažká cesta pre nás, ľudí, lebo sa radi pridržame starého. Máme strach, že nám bude vzaté niečo, čo si myslíme, že ešte nutne potrebujeme k životu. Nanebovstúpenie Pána nás pozýva otvoriť sa – v dvojitom význame tohto slova: otvoriť sa na novú, neznámu cestu a otvoriť náš vnútorný priestor, aby mohol byť vyplnený silou zhora. Tento sviatok nám vlastne ukazuje cieľ nášho života. Nanebovstúpenie Pána chce usmerniť náš pohľad na tento cieľ. Kto dokáže žiť v určitom zmysle z neba, pre toho sa stávajú mnohé veci relatívnymi. Úspechu, majetku, zdraviu nepripisuje potom najväčší význam. Dokáže kráčať tou cestou pokojnejšie, s menším strachom, s vnútorným dištancom. Nanebovstúpenie Pána nám pomáha na našej ceste skutočného stávania sa človekom.

Nedotýkame sa viac historického Krista, ale toho vyvýšeného. Pokiaľ žije pri nás nejaký človek, sme viazaní na to, čo vidíme. Kristus musel odísť, aby sme nezostali priviazaní k historickej postave. Teraz môže v každom z nás prijať určitú postavu. Teraz je neustále prítomný v našich srdciach. Jeho skutky, slová, znaky nebudú už ohraničené a priviazane k malému okruhu ľudí, priestoru a času. Tu a dnes je Ježiš v nás prítomný, tu a dnes sme pozvaní k tomu, aby sme dovolili realizovať túto obšťašťujúcu skúsenosť a delili sa s ňou s inými: "Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu".

Nanebovstúpenie Pána C

Hľa, ja zošlem na vás toho, ktorého prisľúbil môj Otec. Budete vystrojení mocou z výsosti. (porov. Lk 24,49)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 1, 1-11

Milý Teofil, v prvej knihe som rozprával o všetkom, čo Ježiš robil a učil až do dňa, keď dal skrze Ducha Svätého príkazy svojim apoštolom, ktorých si vyvolil, a vzatý bol do neba. Po svojom umučení im poskytol mnoho dôkazov, že je živý: štyridsať dní sa im zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve.

A keď s nimi jedol, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie, "o ktorom ste" – povedal – "odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým."

A zhromaždení sa ho pýtali: "Pane, teraz už obnovíš kráľovstvo Izraela?" On im však povedal: "Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle; to Otec ponechal svojej moci, ale dostanete silu Ducha Svätého, ktorý na vás zostúpi a budete mi svedkami v Jeruzaleme a v celom Judsku i v Samarii až po kraj sveta."

Keď to povedal, pred ich očami vystúpil a oblak im ho vzal z očí. A keď uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu zastali pri nich dvaja muži v bielom odeve a povedali: "Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, vráti sa tak, ako ste ho videli odchádzať do neba."

Druhé čítanie

List Hebrejom 9,24-28; 10,19-23

Kristus totiž nevošiel do Svätyne zhotovenej rukou, ktorá je len predobrazom pravej, ale do samého neba, aby sa teraz za nás ukázal pred Božou tvárou. Ani nie preto, aby seba samého viackrát obetoval ako veľkňaz, ktorý rok čo rok vchádza do Svätyne s cudzou krvou. Inak by bol musel trpieť už mnohokrát od stvorenia sveta. On sa však teraz na konci vekov zjavil raz navždy, aby obetovaním seba zničil hriech: A ako je ustanovené, že ľudia raz zomrú a potom bude súd, tak aj Kristus: raz sa obetoval, aby sňal hriechy mnohých, a druhý raz sa zjaví – bez hriechu – na spásu tým, čo ho očakávajú.

A keď máme, bratia a sestry, smelú dôveru, že vojdeme do Svätyne skrze Ježišovu krv, tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, a keď máme veľkňaza nad Božím domom, pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prisľúbenie.

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Napísané je, že Kristus bude trpieť a na tretí deň vstane z mŕtvych; v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc Jeruzalemom, ohlasovať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami.

Hľa, ja zošlem na vás toho, ktorého prisľúbil môj Otec. Zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou zhora!"

Potom ich vyviedol až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. A kým ich žehnal, vzdal'oval sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali. Potom sa s veľkou radosťou vrátili do Jeruzalema. A stále boli v chráme a velebili Boha.

Na zamyslenie

Oslavovanie Veľkej noci v Cirkvi trvá 50 dní. To preto aby sme stále viac vládli nad svojim životom. Veľkonočné obdobie vrcholí v dvoch sviatkoch – Nanebovstúpenie Pána a Turíce. Nanebovstúpenie Pána – zmŕtvychvstalý Kristus zmizol pred očami svojich, aby takto súčasne vznikla nová forma vzťahu – vzťah, ktorý je veľmi silný, idúci do hĺbky. Vzťah, ktorý Ním vyplňa všetko novou, neočakávanou formou.

Nanebovstúpenie Pána je výzvou pre učeníkov – zanechať im už známu formu Jeho prítomnosti, zdánlivo Ho stratiť a napriek tomu vzchopiť k odvahe pripustiť novú, im ešte neznámu formu vzťahu. Jeho neviditeľná prítomnosť dosahuje teraz hĺbku, ktorú by mu jeho pozemské Telo nikdy neumožnilo.

Najprv je však deň Nanebovstúpenia Pána smútočným dňom – deň, v ktorom je potrebné pustiť Ježiša a prijať samotu. Je to smútok, ktorý sa odzrkadľuje v mnohých lúčeniach, v mnohých skúsenostiach bytia opusteným v našom živote. Kráčať novou cestou môžeme iba vďaka zanechaniu. Iba tak môžeme vytvoriť priestor pre novú skutočnosť, iba tak prežijeme rast, zosilnenie, dozrievanie. Bez rozlúčenia by sme zostali nedospelí, závislí. Lúčenie z nás robí – ak sa odvážime skutočne prejsť cez to so všetkou bolesťou – ľudí dospelých. Ježiš nielen tieto kroky od nás vyžaduje, ale nám aj dôveruje: "Budete mi svedkami ... až po samý kraj zeme". Keď sme dobre prežili to lúčenie, ak sme sa vzdali očakávania naplnenia našich túžob vonkajšími vecami, okolnosťami, ľuďmi ..., ak sme dosiahli prostredníctvom skúsenosti našej vnútornej prázdnoty a nedostatku priestoru pokoj, tak sme potom prežili Nanebovstúpenie Pána a dosiahli sme Turíce. Potom sme otvorení a dostatočne voľní, aby nás mohol Boží Duch naplniť svojimi darmi.

Je to ťažká cesta pre nás, ľudí, lebo sa radi pridržame starého. Máme strach, že nám bude vzaté niečo, čo si myslíme, že ešte nutne potrebujeme k životu. Nanebovstúpenie Pána nás pozýva otvoriť sa – v dvojitom význame tohto slova: otvoriť sa na novú, neznámu cestu a otvoriť náš vnútorný priestor, aby mohol byť vyplnený silou zhora. Tento sviatok nám vlastne ukazuje cieľ nášho života. Nanebovstúpenie Pána chce usmerniť náš pohľad na tento cieľ. Kto dokáže žiť v určitom zmysle z neba, pre toho sa stávajú mnohé veci relatívnymi. Úspechu, majetku, zdraviu nepripisuje potom najväčší význam. Dokáže kráčať tou cestou pokojnejšie, s menším strachom, s vnútorným dištancom. Nanebovstúpenie Pána nám pomáha na našej ceste skutočného stávania sa človekom.

Nedotýkame sa viac historického Krista, ale toho vyvýšeného. Pokiaľ žije pri nás nejaký človek, sme viazaní na to, čo vidíme. Kristus musel odísť, aby sme nezostali priviazaní k historickej postave. Teraz môže v každom z nás prijať určitú postavu. Teraz je neustále prítomný v našich srdciach. Jeho skutky, slová, znaky nebudú už ohraničené a priviazane k malému okruhu ľudí, priestoru a času. Tu a dnes je Ježiš v nás prítomný, tu a dnes sme pozvaní k tomu, aby sme dovolili realizovať túto obšťašťujúcu skúsenosť a delili sa s ňou s inými: "Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu".